

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Octava apparitio quomodo dominus Iesus apparuit discipulis reclusis in die resurrectionis. Luce. xiiii. Iohannis. xx. Capitulum. LXXXI

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

bría. Tandē coact^o ab eis intravit
cū illis z manifestavit se illis. Artē
de z cogita mltiplicē bonitatē dñi.
Prío qz nō potuit ei^o servēs amor
sustinere suos sic errare z tristari.
Tere fidus amicus ē z fidelis co/
mes benign^o dñs iunxit seipis q/
rit tristitie cām z expōit eis scriptu
ras istāmas corda eoz ad oēs rubi
ginē extirpādā. Sic q̄tridie fac no/
bis cū spūalit. Si ei in aliq̄ q̄uati p
plexitate vlt accidia de ipō loq̄ mur
stati adest p̄fortās z illuians corda
nra: z istāmans ī amorē sui. Opti
mū est ei remediū z tales pestes lo
q̄ d̄ deo: q̄s dulcia faucibz meis elo
qa tua sup mel ori meo. Silr z co/
gitare de deo. Concaluit q̄z meū
intra me. Scōo p̄sidera bonitates
dei nō solū ex amore vt dixi: s; etiā
ex hūilitate pfunda. Artēde q̄lit̄ va
dit cum eis dñs oim. Nōne tibi vi
det̄ ad p̄ordia hūilitatē redisse
Exēplum ei reliq̄t nob̄ silia faciēdi
S; in alio artēde dñi hūilitatē:
qz nō est dedignatus hos discipu
los inferioris ḡdus. Nō ei crāt isti
de ap̄lis: s; de alijs discipulis mi
noribz: z tñ familiarit̄ iungit se eis
loquit̄ z vadit cum eis: nō sic elati.
Nolunt ei loq̄ nisi cum magnatibz
z p̄uersari z ambulare. Itē in alio
loco relucet itez sua hūilitas. Nā
si p̄sideras: videbis q̄ elati nolunt
ampullosa sua ostēdere inter pau
cos: s; dñs euz duobz loquit̄ areā
na sua. Non vilipēdit paucos imo
nec vnum. Pater de samaritana.
Tercio p̄sidera dñi bonitatē q̄trum
ad p̄sens negociū quō instruit dī
scipulos in moribz reficit z p̄solat:
fingit se longius ire vt eoz augeat
desideriū vt inuitet̄ z teneat̄ ab eis

Et postea benigne intrat cū eis: pa
nē accipit z benedixit manibz suis
scris frangit z porrigit: z seipm̄ e.s
revelat. Et h̄ quortidie facit nobi/
scū inuisibilr. Nā tenet̄ vult: z inui
tari p̄ desideria: oīones assiduas:
z de uoras meditatiōes: imo opor
tet orare z nō deficere vt ipē docuit
q̄d ad nostrā eruditiōē fecit. s; vt i
rendam^o ad opa pietatē: z hospita
litatē: z quō nō sufficit eloqa diu/
na legere vel audire: nisi ope cōple
ant. Artēde etiā q̄ nō tunc dedit il
lis discipul magnā sui copiā: s; sta
tim porrecto eis panē: euauit ab
oculis eoz. Nā alios p̄solari vole/
bat cū q̄b̄ etiā istos p̄solatus est.

Octaua apparitio quō do
minus Iesus apparuit disci
pulis reclusis in die resurre
ctionis. Luce. xliij. Job an
nis. xx. **Ca. LXXXI**

Edierunt ḡ p̄dicti duo disci
puli statim in b̄rlm̄ z iueniē/
tes alios discipulos z gre/
garos absente thoma: narrauerūt
eis: p̄terq; audierūt q; surrexit dñs
et apparuit symōni. Tunc dñs in/
trans ad eos ianuis clausis stetit
in medio eoz dicens: Pax vob. Dī
scipuli vero procidētes ad terram
z suā culpā dicentes: q; sic dereli
querāt ipm̄ alacriter susceperunt.
Tunc dñs ait. Surgite frēs mei:
qz oīa pctā vestra vob̄ dimissa sunt
Stat̄ igit̄ familiarit̄ inter eos ostē/
dit eis manus z latus: aperuit eis
resurrectiōē suā. Pet̄it̄ si habent
aliq̄d ad eom̄ edendū: z manducat
cū eis partē piscis assi z fauū mel/
lis. Insustat̄ in eos: z dat eis sp̄m̄

sanctū. Vides quā oīa plena sunt iocunditate et sapiētia. Huiusmodi sunt ergo discipuli viſo dño. Etantē coram eo qui sic erant pius pauefacti. Quō libenter porrexerūt vt comederet: quō fideliter ei ministrabāt et quō iocunde assistebant ei. Cogita dominā esse ibi: et discipuli congregabāt ad eā: quō familiariter sedebant intra filiū suū. Dñs autē Iesus de manib; eoz cibū reuerenter suscipit et reuerēter matrē honorat corā discipulis. Nec cōmittas Magdalēna discipulā et apostolorū apostolam quō spicere qualiter ad pedes domini more solito sederet: diligēter audit verba ei⁹: et sic quid potest gaudiosum et toto affectu ministrat. Quō glorioſum est nunc ista domuncula: et quō glorioſum habitare in ea. Nōne tibi videt in ea magnū pascha si aliquid deuotionis sentis? Puro sic. Sed pax stetit dñs cum eis: quia erat quasi sero tamē forte ipi coegerunt eum aliquantulū plus stare rogātes ne sic cito recederet. An nō credis quō Magdalena sedet ad pedes eius tenēs eum quō confidenter et cū reuerenti audacia ne discederet ita cito. Erat ei indutus vestib; albissimis glorie sue: sic enim eum tenebat: non presumptuose: sed quō fidēter faciebat sicut diligens et dilecta: nec dño displicebat. Teneri enim vult: vt patet in duob; discipulis euntibus in Emmaus. Tandē dñs reuerentia matris facta ab ea similiter recepra benedicens omnes recessit ab eis. Ipi vero de reuersione rogauerunt eum. Remanserunt autē famelici et sitiundi de domino suo de quo tantam copiā habere quō suauerant: euz sepe desiderijs reuocantes. Vidi

sti quomō hodie habuisti pascha: Nam omnes supradicte apparitiones fuerūt in die pasche. Sed si forte audisti: sed nō sensisti quia nec forte passionē habuisti. Credo quō si in passionē scires conuerti mentē haberes vnitā: nec ad varia mundana dispersam. Tunc vero dominus Iesus rediit ad sanctos patres qui coram eo non ocioſe: sed iocundanter laudib; insistebant. Quid autē dixerunt: ipse noluit reuelare. Tu autē cogita eos quasi cum corporibus: et recoleres beneficia deo gratias agebant per singulas generationes. Primo offerentes se laudare euz tanquā dignū omni laude. Secundo recognoscendo deum suū. Tertio numerando ipsa beneficia. Quarto exhortando omnes ad laudem. Quinto ipsum adorando. In quibus eos diligenter et reuerenter attende: quia omnia valde deuota sunt et vtilia: nō solū ad presentes meditationes: sed et laudes et cantica quō sibi in patria exhibent. Incipiens igitur pro se Adā et sua generatione: stās corā eo alacris et reuerēter ait.

Canticū Ade pro se et sua generatione. La. LXXXII

Exultabit cor meū in salutari tuo: cantabo tibi quō bonam tribuisti mihi: et psallā nōi tuo altissime. Tu es quō fecisti celū et terrā mare et oīa quō in eis sūt in sapia fecisti. Impleta est terra possessiōe tua. Manus tue fecerunt me. et. Dedisti mihi intellectū vt seruare mādara tua. Dia subiecisti sub pedibus meis. et. Ego autē cum in honore essem nō intellexi: cōparat⁹ sum iumentis insipientibus et similib; fact⁹ sum illis.